

ת"פ 8897/11/19 - מדינת ישראל, באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה נגד פלוני

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 8897-11-19 מדינת ישראל נ' פלוני
ת"פ 14646-01-20

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: פלוני

בשם המאשימה: עו"ד מאיה אשכנזי ועו"ד קורל טובל

בשם הנאשם: עו"ד סיון חיימוב

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בשני כתבי אישום מתוקנים (ציטוטים יובאו כניסוחם במקור). הוא הופנה לשירות המבחן ובהמשך לממונה על עבודות שירות.

ת"פ 8897-11-19 (להלן: האישום הראשון): המתלוננת, קטינה ילדת שנת 2001, הייתה בת זוגו של הנאשם במשך כשנה ומחצה.

ביום 26.12.18, כשבועיים לאחר פרידתם של בני הזוג, שלח הנאשם למתלוננת בוואטסאפ שתי תמונות אינטימיות שלה, ואיים עליה: "בנדר אם את לא עונה עכשיו אני שולח להורים שלך... בנדר עוד שניה אני שולח לאמא שלך... באלוהים בספר תורה אני מעלה את לפייסבוק יזונה".

ביום 2.12.18 שלח הנאשם הודעה למתלוננת: "בנדר אני ירצח אותך יא בת שרמוטה, תיזהרי ליצור אתי קשר... בנדר אני יעלה את התמונות שלך בכל חור אפשרי, על תשחקי אתי".

עמוד 1

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

ת"פ 14646-01-20 (להלן: האישום השני): הנאשם ואותה המתלוננת, כבר לא קטינה, הם בני זוג פרודים מזה כחודש וחצי, לאחר זוגיות שנמשכה כשנתיים וחצי.

ביום 31.10.19 ועל רקע פרידתם, שלח הנאשם הודעה למתלוננת: "אני רוצה לראות את הגבר הראשון שתעלי אתו תמונה אני רוצח אותו אני יהרוג אותו, הבנת זבל, את זונה ותמיד תהיי חבל שאת נותנת לי להתעצבן לפי חליל שלך, זה מה שאת מנסה לעשות, לעצבן אותי ואז להגיד אתה לא משתנה זה התרגיל הכי ישן בספר ועל זה שאת משחקת אתי איי את בן אדם מת... אני גם ירצח אותך אם צריך יא אפס על זה שאת לא עונה לי את תשלמי וכבר הצעד הראשון יהיה שתקומי את תראי...".

ביום 1.11.19 שלח הנאשם הודעה למתלוננת: "נשבע לך אני לא יעזוב אותך והגבר הראשון שהייה לך הוא ימות... סגור את רוצה ככה אין בעיה תנסי למצוא מישהו אחר אני ישר שובר לו את הידיים והרגליים". בתגובה חסמה המתלוננת את מספר הטלפון של הנאשם, וביקשה ממנו להפסיק לפנות אליה.

בחודש נובמבר 2019 במספר מועדים איים הנאשם על המתלוננת בעשרות הודעות אותן שלח אליה באמצעות האינסטגרם: "אני יגיע עד עלייך אני לא מנסה להפחיד אני פשוט אומר מה הולך לקראות... על תידאגי את עוד תבכי ממני... סרטן אני יעשה לך יזונה חכי חכי... את והחברה הקצינה שלך תשלמו חכי חכי... והגברים שאת מדברת איתם באינסטגרם ישלמו וגם את... יבת שרמוטה אני יהרוס לך את החיים... אני מבטיח לך שעוד ניפגש וזה קרוב מאוד!!!! ועוד משהו אני אפגע בך ברמה שלא תירצי לחיות יבת שרמוטה אני מבטיח לך את תסבלי ממני... מה יש לך לעשות באינסטגרם בשעה כזאת? אין בעיה... אם את מדברת עם גברים וכל זה אני ידע... אני עושה מימך מים לביוב יבת זונה על תידאגי אני עכשיו עובר על כל גבולות שיבואו ויעצרו אותי על הזין שלי... על תדאגי יבת שרמוטה כוס אמא שלך אני אתפוס אותך... זונה של אתיפוס זה מה שאת... אני משוגעעעעעע על תתעסקי איתי... יבת זונה את תשלמי על תידאגי אני יתפוס אותך!!!! בנדר אני יתפוס אותך ישרמוטה מחר אני בא אני יודע שאת בבית...".

בגין אישום זה הורשע הנאשם בריבוי עבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. בתסקיר מיום 15.11.21 פורטו קורות חייו של הנאשם. בתמצית: יליד 1996, השלים 12 שנות לימוד, ללא זכאות לתעודת בגרות. הנאשם אובחן בגיל צעיר כסובל מבעיות קשב וריכוז, וקיבל טיפול תרופתי בהתאם. בגיל 13 חבר לחברה שולית והחלה מעורבותו בפלילים, בגינה שולב במספר מסגרות לנוער עובר חוק בהן התקשה לשתף פעולה, ונדון לריצוי מאסר בפועל בכלא "אופק". צה"ל סירב לגייסו, לדבריו, חרף מוטיבציה רבה שגילה. הנאשם עבד כשנה בעבודות מזדמנות, ובהמשך פתח בצוותא עם שותף עסק בתחום הניקיון, במסגרתו פעל במשך כחמש שנים. כשנה עובר לתסקיר אובחן כלוקה בסוכרת נעורים והפסיק לעבוד. לדבריו, החל להשתמש בגיל צעיר בסמים מסוג קנאביס ו"נייס גאיי", הפסיק כשאובחנה מחלתו, וחזר לאחרונה לצורך קנאביס כמענה לקשייו הפיזיים. לטענתו, פעל לקבלת היתר צריכה, ואם לא יקבלו, יפסיק באופן עצמאי את השימוש בסמים, תוך ששלל צורך בטיפול. הנאשם לא התייצב לבדיקת שתן לאיתור סמים.

הוא תיאר את הזוגיות עם המתלוננת ככזו שהתאפיינה בדפוסים אובססיביים ותלותיות הדדית, שלל גילויי אלימות פיזית, וסיפר כי שני בני הזוג נקטו אלימות מילולית. הוא הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו והביע חרטה על מעשיו. לדבריו, מעשיו מושא האישום הראשון בוצעו באימפולסיביות, לנוכח התסכול שחש בשל חשדו כי המתלוננת מקיימת קשר עם אחר. באופן דומה הסביר את האישום השני, כשלטענתו בשום שלב לא התכוון לפגוע פיזית במתלוננת. הוא הצר על התנהלותו והביע אמפתיה כלפי המתלוננת. זו סיפרה לשירות המבחן כי הקשר בין בני הזוג אופיין בהתנהלות אובססיבית של הנאשם, ובגילויי חשדנות וקנאה מצדו. לדבריה, הוא פעל כלפיה באלימות פיזית ומילולית. מאז ביצוע העבירה בשנת 2019 לא יצר עמה קשר, אם כי תיארה אירוע בו עקב אחריה לאחר אחד הדיונים בבית המשפט, ושיתפה בחששותיה מפני מפגש אקראי עמו. בהמלצת שירות המבחן הוזמן תסקיר נוסף.

תסקיר מיום 7.3.22: לטענת הנאשם, הוא הפסיק בינתיים להשתמש בקנאביס, אך עודנו מעונין לקבל היתר צריכה לצורך הקלה על כאביו. שתי בדיקות שתן שנתן העידו על המשך שימוש בקנאביס, ושתי בדיקות מאוחרות יותר נמצאו נקיות משרידי סם. הנאשם לא הגיע לבדיקה נוספת אליה זומן, וניתק את הקשר עם שירות המבחן. בהמשך טען כי הוא מתגורר בבית ללא קליטה סלולרית, וכי הוא מצוי בשלבים סופיים לקראת קבלת אישור לצריכת קנאביס, אך לא הציג מסמכים כלשהם. הנאשם הביע רצון להשתתף בטיפול למניעת אלימות במשפחה. הוא הופנה לראיון קבלה ביחידה לטיפול בהתמכרויות "בית חוסן" בנתניה, שם התרשמו כי אינו מעונין לערוך שינוי בדפוסי שימוש בסמים, והוחלט לא לקבלו לטיפול. שיחה עם המתלוננת העלתה כי איננה חוששת עוד מהנאשם, וכי לא יצר עמה קשר. בהמלצת שירות המבחן הוזמן תסקיר שלישי.

תסקיר מיום 21.8.22: הנאשם החל לעבוד בתחום המיזוג (לא הציג אישורים). הוא מיקד קשייו במחלת הסוכרת ממנה הוא סובל, ושיתף בדבר אופן השפעתה על תפקודו. כן טען כי הוא נמנע מקשר עם המתלוננת, ושב וגילה תובנות באשר למשמעות התנהגותו העבריינית. הנאשם סיפר כי הפסיק להשתמש בסמים, וכי החליט לעצור את התהליך לקראת קבלת אישור לצריכת קנאביס. בדיקת שתן שמסר נמצאה ללא שרידי סם, אך עלה חשד כי זויפה. לבדיקות שתן נוספות לא התייצב (באחת מהן היה מאושפז והציג אישור רפואי). שירות המבחן ציין כי אין באפשרותו לשלב את הנאשם בטיפול בתחום האלימות הזוגית. בשיחה נוספת עם המתלוננת עלה כי הנאשם לא יצר עמה קשר, וכי איננה חשה מאוימת מפניו. סופו של תסקיר העריכה קצינת המבחן כי הנאשם עסוק בעבודתו החדשה ובמחלתו, אינו פנוי לקשר עם שירות המבחן, וממילא חסר כוחות ומוטיבציה הנדרשים להליך שיקומי. משכך, וחרף הנזקקות הבולטת במצבו, נמנעה ממתן המלצה טיפולית.

בחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 23.8.23, נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות במגבלות.

3. ב"כ המאשימה עמדה על התנהגותו הבריונית והאלימה של הנאשם כלפי המתלוננת, על האובססיביות שלו כלפיה, ומידת פגיעתם של האיורים בכבודה, בפרטיותה ובשלות נפשה. היא הפנתה לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה, וביקשה לקבוע מתחמי עונש נפרדים: לאישום הראשון בין 4-12 חודשי מאסר בפועל; לאישום השני בין 4-14 חודשי מאסר בפועל. הוגש גיליון רישום פלילי של הנאשם (עת/1), ממנו עולה כי לחובתו 3 הרשעות מבית המשפט לנוער בגין 9 תיקי חקירה בעבירות איומים, אלימות ורכוש, בגין נדון, בין השאר, למאסר בפועל בן 6 חודשים ו-20 ימים. ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם "מהתל" בבית המשפט ובשירות המבחן כשלא הגיע למתן בדיקות שתן, כי אמירותיו הן

מהפה ולחוץ, וכי השחית את זמנם של בית המשפט ושירות המבחן. משכך, ביקשה לגזור עליו שנת מאסר בפועל, בתוספת מאסר על-תנאי, פיצוי למתלוננת וקנס.

ב"כ הנאשם ביקשה להיזהר במתן משקל לטיעוני המאשימה באשר לעוצמת הפגיעה במתלוננת, זאת בהיעדרו של תסקיר קורבן עבירה. היא הפנתה לזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות, לגילו הצעיר של הנאשם במועדי ביצועו, לכך שבשום שלב לא ניסה לממש את איומיו, לא שלח תמונות של המתלוננת, ובחיפוש בטלפון שלו לא נמצאו תמונות שלה. המתלוננת חידשה את הקשר עם הנאשם בתקופה שבין האישום הראשון והשני. האמירות מושא האישום השני מגלות בעיקר איומים על בן זוג עתידי של המתלוננת, ללא התייחסות לאדם ספציפי. לשונו המשתלחת של הנאשם והגידופים שהטיח במתלוננת, מלמדים על כך שהתנהל בצלה של סערת רגשות, אשר נבעה מאובדן אהבה ראשונה וצעירה. כעולה מהתסקיר, הקשר בין הנאשם והמתלוננת מאפיין את גיל ההתבגרות, באופן המתיישב עם גילם באותה העת. ב"כ הנאשם ביקשה לזקוף לקולה את העובדה שההודעות כולן נשלחו כהודעות כתובות, מעולם לא נאמרו "פנים אל פנים", ואף לא בשיחת טלפון. הנאשם והמתלוננת לא נישאו, לא התגוררו יחדיו, נפרדו בשנת 2019, ואינם בקשר מאז. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, הביע חרטה, כמו גם אמפתיה למתלוננת. בניגוד לטענת המאשימה בדבר השחתת זמנם של שירות המבחן ובית המשפט, הנאשם הביע רצון להשתתף בהליך טיפולי בתחום האלימות ושליטה בכעסים, ולא ניתן הסבר מדוע לא שולב בטיפול. הנאשם שיקם את עצמו, עובד, מתפקד ונמנע מחזרה לעולם העברייני. מצבו הרפואי קשה (הוגשו מסמכים רפואיים, ענ/1), הוא סובל מכאבים עזים המקשים עליו לתפקד, ומתאשפז חדשות לבקרים. ב"כ הנאשם ביקשה להבחין בין נסיבות האישומים לבין פסקי הדין שהגישה המאשימה, הפנתה אף היא לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה, וביקשה להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

הנאשם סיפר קמעה על קורותיו, כיצד הוצא מבית אמו בגיל 13.5 בגין עבירות סחיטה ואיומים, והוכנס תחת חסות הנוער. לדבריו, "יכולתי לסיים את התיק הזה בבית סוהר ובחיתי בדרך של חסות הנוער וטיפול. הגעתי לגיל 17.5 וקרתי שם טעות בהתנהגות שלי שקצת התפרעתי ולא ריסנתי את עצמי. השופטת המירה את הזמן בהוסטל לבית סוהר. אחרי שהשתחררתי בגיל 18 וחודשיים, לא מצאתי את עצמי. רוב החברה שלי היא חברה שמוכרת סמים ומתעסקת בפלילי. תפסתי צעד אחורה ופתחתי עסק של ניקיון. לא רצו לגייס אותי בגלל העבר הפלילי. בכל צומת בחיים חיפשתי נקודה לצמוח. מעוסק פטור עברתי לעוסק מורשה ואח"כ לחברה בע"מ. הייתי מגלגל סכומים גבוהים יחסית לנער בן 20. עד שהכרתי את האקסית שלי לשעבר. אני באמת מצטער על המעשים שלי. זו היתה אהבה ראשונה שלי. לא ידעתי איך להתנהל בזוגיות וזה בא משני הצדדים. אני יכול להגיד גם שהייתי גבר מוכה. הייתי מקבל ממנה מכות. זה לא היה קשר בריא, אבל זה היה הקשר בינינו". לדבריו, הצליח להפסיק ביוזמתו את צריכת הקנאביס. "אחרי ששוחחתי עם כב' ביהמ"ש הפסקתי לעשן. עברתי בדיקת שתן ויצאתי נקי". עוד טען כי היה מעונין להשתתף בטיפול של שליטה בכעסים. הנאשם סיפר כי הוא נאלץ להתאשפז אחת לשבועיים בגין מחלת הסוכרת ממנה הוא סובל, שהביאה אותו לכדי סכנת חיים כתוצאה מחמצת בדם. "אני באמת באמת מצטער על כל מה שהיה. אם אני אוכל להגיד את זה למתלוננת בפנים, אני אעשה את זה. אבקש שביהמ"ש יתחשב בי. תודה רבה".

4. רבות נכתב אודות עבירת האיומים, הדרכים הרבות והמגוונות בהן היא מוצאת את ביטויה, ומידת החומרה המשתנה בכפוף לנסיבות. "אין דינו של איום בודד כדינם של מספר איומים; אין דינו של איום כללי כדינו של איום בוטה ומפורש; אין דינו של איום כלפי רכוש כדינו של איום בפגיעה פיזית או כדינו של איום ברצח; אין דינו של איום כלפי נמען אחד כדינו של איום כלפי מספר נמענים. מנעד הענישה בעבירות איומים רחב ביותר, בתלות בחומרת האיום,

הקונקרטיות שלו, האופן בו נאמר, כמות האיומים, תדירותם, ומידת החשש מפני מימוש האיום. לעתים תחתית המתחם בענישה צופה פני עתיד, פעמים אחרות בחודשי מאסר אחדים, כאלו שניתן לרצות בעבודות שירות, וקיימים גם מקרים חמורים יותר, בהם נדונו נאשמים בעבירות איומים ללא הרשעות קודמות למאסרים של ממש מאחורי סורג ובריח" (ת"פ (נתניה) 31254-10-21 מדינת ישראל נ' סיידה (19.7.22)).

למדיניות הענישה ראו, בשינויים המתאימים, פסקי הדין שלהלן:

רע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל (25.6.08). המבקש הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירת איומים יחידה כלפי רעייתו בנפרד, כשלאחר ויכוח בין השניים איים עליה באומרו: "אל תדברי איתי בכלל יום אחד אני אארוב לך בחוץ ואהרוג אותך ואני אפוצץ לך את הפנים כך שאפילו אמא שלך לא תזהה אותך, את נמאסת עלי לא יהיה אותך ואז לא יהיו בעיות". חרף היעדר הרשעות קודמות הוא נדון לשנת מאסר בפועל, לאחר שבית המשפט עמד על עוצמת המסוכנות הנשקפת ממנו. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור.

עפ"ג (מרכז-לוד) 4446-02-22 שבתייב נ' מדינת ישראל (7.3.22, טרם פורסם). המערער הורשע בהתאם להודאתו בשתי עבירות איומים כלפי גרושתו ואם ילדיו. באירוע אחד הגיע לביתה של המתלוננת כשהוא בגילופין, דפק בחזקה על הדלת, ומשסירבה לפתוח איים כי ירצח אותה ויתנקם בה. באירוע שני שהתרחש כשנה מאוחר יותר, הגיע פעם נוספת לביתה תחת השפעת אלכוהול, וכשאמרה לו שתזמין משטרה איים על המתלוננת באומרו כי "מחר לא תהיי קיימת". מתחם העונש נקבע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות עד שנת מאסר בפועל, והמערער נדון ל-10 חודשי מאסר חרף העובדה שהוא נעדר הרשעות קודמות. ערעורו לבית המחוזי נדחה תוך הפנייה לכך שמדובר אמנם במעשים רחוקים בזמן, אך מנגד מדובר במי שסובל מצריכת אלכוהול מוגברת ונעדר מוטיבציה לפנות להליך טיפולי מעמיק.

עפ"ג (מרכז-לוד) 24951-11-21 חיים נ' מדינת ישראל (9.1.22). המערער הורשע בהתאם להודאתו בשלוש עבירות איומים ובהחזקת סכין שלא כדין. ביום 10.2.21 על רקע סכסוך לבין בת זוגו ואם ילדיו עמה היה מצוי בהליך גירושים, איים עליה המערער כי יפגע בגופה באומרו: "...יהיה פה מחיר כבד, כבד מאוד... חבל יקרה אסון". כשלושה חודשים קודם לכן שלח המערער למתלוננת הודעות מאיימות: "...אני בא להרוג אותך...", "בחיים לא חלמתי שאני יעז לחתוך אותך, ישר שפריצים בגרון... שווה לי אני יהנה לחתוך אותך בגרון", "שווה לי להעלים אותך מהעולם... אני לא ארצח אותך ליד הילדים שלי... אני אמצא אותך ואקח אותך לפינה יפה בים שם אשאיר אותך בחלקים". בסרטונים המאיימים ששלח למתלוננת נראה המערער כשהוא מנופף בסכין יפנית. בהמשך לאיומיו הגיע לפתח ביתה של המתלוננת שסירבה לפתוח את דלת הבית. בית משפט השלום קבע מתחם עונש בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל לכל עבירה. המערער בן 31, בעל הרשעות קודמות, נכה נפשית בשיעור 100%, אשר הודה במיוחס לו לקראת תום פרשת התביעה, לאחר שנשמעה עדותה של המתלוננת. משכך דן אותו ל-22 חודשי מאסר בפועל, מע"ת ופיצוי למתלוננת. בית המשפט המחוזי מצא להקל בעונש המאסר בפועל ולהעמידו על 15 חודשים, לאחר שקבע כי אינו מתיישב עם הענישה הנוהגת, ובעיקר בשל אכיפה בררנית - איומים קשים שהשמיעה המתלוננת כנגד המערער: "מדובר באיומים חמורים, שאינם פחותים בחומרתם מאיומיו של המערער. אף שהוגשה תלונה על ידי המערער כנגד המתלוננת, לב"כ המאשימה לא הייתה תשובה מדוע לא הוגש כתב אישום כנגד המתלוננת, ומכל מקום, הלכה היא שאכיפה בררנית יכולה לשמש שיקול להקלה בעונש".

(-) עפ"ג (מרכז-לוד) 59211-02-20 צרויה נ' מדינת ישראל (10.8.20, טרם פורסם). הנאשם הורשע בבית משפט השלום בהתאם להודאתו, בכך שבמהלך ויכוח עם אמו איים עליה כי ידקור אותה. האם הזמינה משטרה למקום, ובנוכחות השוטרים שב הנאשם ואיים כי יחתוך לאמו את ידיה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר בפועל, וגזר את עונשו של הנאשם לשנת מאסר בפועל ומאסר על-תנאי. ערעור הנאשם התקבל. בית המשפט המחוזי קבע כי "נדמה שלא יכולה להיות מחלוקת שבית משפט קמא חרג באופן קיצוני לחומרה בהטלת עונש זה, כאשר מתחם העונש ההולם את נסיבות האירוע נע בין מאסר על תנאי ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל...". בית המשפט המחוזי הציע למערער לרצות מאסר בן 4 חודשים בעבודות שירות, ומשהלה ביכר לרצות את עונשו בדרך של מאסר בפועל, קוצרה תקופת המאסר בפועל לכדי 3 חודשים ויום אחד. לא למותר לציין כי דובר במי שלחובתו הרשעות קודמות, האחת רלוונטית מאוד, והוגש בעניינו תסקיר שלילי ללא אופק טיפולי.

ת"פ (ראשל"צ) 20102-10-20 מדינת ישראל נ' פרדה (13.12.21, טרם פורסם). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירת איומים. הוא התקשר לדודתה של גרושתו, ביקש למסור לגרושתו להוריד את תמונות ילדיהם המשותפים מהוואטסאפ, ואמר כי אם גרושתו לא תעשה כן "אני אהרוג אותה ואותך יחד". בהמשך שלח הודעות קוליות בהן איים להרוג את השתיים. בהינתן שאין מדובר באירוע חד-פעמי, נקבע מתחם בין 6-16 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בהרשעות קודמות של הנאשם בעבירות איומים ואלימות כלפי אותה המתלוננת, ועל רקע תסקיר שלילי, נדון הנאשם למאסר בפועל למשך 13 חודשים, עליו הופעל במצטבר מאסר על-תנאי בן 4 חודשים, כך שסה"כ נדון ל-17 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (נתניה) 35111-02-19 מדינת ישראל נ' לזר (19.12.19, טרם פורסם). הנאשם, נעדר הרשעות קודמות, הורשע בהתאם להודאתו בעבירת איומים. על רקע ויכוח עם רעייתו בביתם איים עליה באומרו: "אם תלכי לבית משפט להתגרש אני אהרוג אותך ואז אהרוג את עצמי". בית המשפט קבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל. בהינתן מידת סיכון גבוהה שנמצא כי נשקפת מהנאשם, בין השאר לאור האמור בתסקירי המבחן, נגזר עונשו לשנת מאסר בפועל.

5. מקובלת עליו בקשת המאשימה לקבוע מתחמי עונש נפרדים לכל אחד מהאישומים, שפער זמנים משמעותי בין כעשרה חודשים חוצץ ביניהם. האישום הראשון מורכב משני אירועים. הראשון בזמן, מיום 2.12.18 - הנאשם איים לרצוח את המתלוננת, ולהעלות תמונות אינטימיות שלה למרשתת. המאוחר יותר מיום 26.12.18 - אז המחיש הנאשם את איומיו בכך ששלח למתלוננת שתי תמונות אינטימיות שלה, ואיים כי ישלח אותן להוריה ופיצץ ברבים. בכך פגע הנאשם בפרטיותה ובשלווה נפשה של המתלוננת, קטינה בת כ-17 באותה העת. דומה שלא צריך להרחיב את הדיבור אודות הנזק העצום שעלול היה להיגרם לה ככל שהיה מוצא לממש את איומיו, וכפועל יוצא מכך, מידת החשש והפגיעה המנטלית שלבטח הסב לה. בהתחשב בשיקולים אלו ובמדיניות הענישה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש בגין אישום זה בין מאסר על-תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

האישום השני מורכב מריבוי אירועי איומים. אמנם, כולם בוצעו בהודעות כתובות (בדומה לאישום הראשון), אך אין בכך כדי להקל עם הנאשם, שהיה סיפק בידו לשקול את דבריו בטרם העלה אותם עלי כתב. משמע, אין המדובר באיומים ספונטניים, תוך כדי עימות מילולי, כי אם באמירות מכוערות ומאיימות שנשלחו למתלוננת בעת שהנאשם ישב

בנחת מול מחשב/טלפון, והייתה לו שהות לברור את מילותיו בקפידה. טענת ההגנה, לפיה האיומים הקשים והגידופים שהטיח הנאשם במתלוננת מקורם בפגיעה כתוצאה מאובדן הזוגיות, אין בה כדי לסייע לנאשם. לשונו המכפישה, ובעיקר האיומים הבוטים והקשים שהשמיע - אלו עומדים לו לרועץ ואינם מתיישבים עם רגשי אהבה למתלוננת, אלא עם תחושות אדנות ובעלות, רצון לשלוט בה, וניסיון למנוע ממנה לממש את החלטתה לעזוב אותו ולהמשיך בחיים עצמאיים בלעדיו. ריבוי האיומים, אשר התפרשו על פני עשרות הודעות, במהלך פרק זמן בן מספר שבועות, מגלם פגיעה קשה בשלוות נפשה של המתלוננת, הטרדתה והפחדתה. נקל להעריך את תחושותיה כתוצאה ממעשיו של הנאשם, ואלו קיבלו ביטוי מסוים בדבריה לקצינת המבחן בתסקיר הראשון, אז הביעה חששותיה מפני הנאשם. בהתחשב בשיקולים עליהם עמדתי ובמדיניות הענישה, החלטתי לקבוע את מתחם העונש בגין אישום זה בין מספר חודשי מאסר לבין שנת מאסר בפועל.

6. בגזירת העונש בתוך המתחם זקפתי לזכות הנאשם את הודייתו במיוחס לו - בבית המשפט ובפני קצינת המבחן, תוך נטילת אחריות והבעת חרטה, כמו גם גילוי אמפתיה למתלוננת. עוד התחשבתי בפרק הזמן הממושך שחלף מאז ביצע את העבירות, ובשינוי שחל בעמדתה של המתלוננת, אשר בתסקיר הראשון ביטאה תחושות פחד מפני הנאשם, ובהמשך הבהירה כי איננה חוששת עוד מפניו. הגם שניתן היה לצפות מהנאשם לשיתוף פעולה הדוק יותר עם שירות המבחן, אין בידי לקבל את טענת המאשימה, לפיה הנאשם היתל בשירות המבחן או בבית המשפט. הנאשם הגיע למפגשים רבים, שיתף בתחושותיו, ואף ביטא רצון להשתתף בטיפול בתחום האלימות. כזה לא הוצע לו, וחזקה על שירות המבחן כי בחר את דרכי הטיפול בהתאם לשיקול דעתו המקצועי, כמפורט בסיפא לתסקיר האחרון (כי הנאשם חסר כוחות ומוטיבציה הנדרשים להליך שיקומי). ועדיין, החלטת שירות המבחן להימנע ממתן המלצה טיפולית, אין בה כדי לייתר את ההליך בו השתתף הנאשם. מצבו הרפואי של הנאשם, הסובל מסוכרת ונזקק לאשפוזים תכופים, אף הוא נלקח בחשבון. הרשעותיו הקודמות של הנאשם עומדות לו לרועץ, כמובן, אך משקלן מתון בהתחשב בכך שמדובר בעבירות שהנאשם ביצע כקטין, האחרונה בהן לפני כעשר שנים, בהיותו בן 17. בהתחשב בשיקולים עליהם עמדתי, מצאתי לקבוע את עונשו של הנאשם בקרבה לתחתית המתחמים.

7. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות ב"המשקם" בנתניה, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 23.8.23. במועד שייקבע יתייצב הנאשם בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

הממונה על עבודות שירות מתבקש להגיש תוך שבוע עדכון באשר למועד תחילת ריצוי העונש.

תז"פ בעוד שבוע.

ב. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה בה הורשע, או כל עבירת אלימות מסוג פשע או עוון.

ג. פיצויים בסך 3,000 ₪ אשר ישולמו למתלוננת. הפיצויים ישולמו ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.1.24 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מידי.

המאשימה תמסור את פרטי המתלוננת במזכירות, אשר מתבקשת לוודא קבלתם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ט חשוון תשפ"ד, 13 נובמבר 2023, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.